

Tarımın Teşvik Edilmesi

Osmanlı İmparatorluğu'nda üretim esas olarak tarıma dayalı idi. XVII. yüzyıldan itibaren gerileyen imparatorluğun toprak sisteminde de önemli problemler ortaya çıkmaya başlamıştır. Osmanlı yönetim yapısında meydana gelen değişim tarım alanındaki mülkiyet yapısını da etkilemiştir. Son dönemlerde tarımsal üretimin iyice düşmesi, toplumun temel ihtiyacı olan ürünlerin karşılanamaması sonucu ithalat yapma mecburiyeti doğmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti bu alanda önemli kararları uygulamaya geçirmiştir. 1923-1929 yılları tarımsal üretim bakımından "altın yıllar" olarak değerlendirilebilir. Savaş koşullarında % 50 dolaylarında üretim düşmeleri gözlenen başlıca ürünlerde savaş öncesi üretim hacmine 1923'ü izleyen bir iki yıl içinde ulaşılmıştır. Bu olumlu gelişmede tarıma dönük olumlu politikaların, fiyat ve vergi değişkenleri yoluyla çiftçiler lehine kaynak yaratan uygulamalar belirleyici olmuştur. Çiftçinin durumunun düzeltilmesi için devlet gelirlerinde düşme görüleceğinin bilinmesine rağmen 17 Şubat 1925'te Aşar vergisi kaldırılmış, yerine binde 6'lık bir vergi konmuştur. Tarım 1923-1929 yıllarında ana sürükleyici sektör olmuş ve savaş yıllarından sonra ekonominin yeniden inşası esas olarak tarım sektörünün dinamizmi sayesinde gerçekleşmiştir.

Bir sonraki dönem olan 1929-1939 arası ise bilindiği gibi dünya ekonomik bunalımı ile çakışmaktadır. Fakat dünyada ve ülkede yaşanan bu olumsuz ekonomik koşullara rağmen, tarım sektörü, (sanayinin gerisinde kalmakla birlikte) pozitif bir gelişme kaydetmiştir.

